

ת"פ 46910/06/16 - מדינת ישראל נגד עוזיאל גובס

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 46910-06-16 מדינת ישראל נ' גובס
בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עוזיאל גובס

הנאשם

נימוקי הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים (ריבוי עבירות), הכשלת שוטר במילוי תפקידו (ריבוי עבירות), העלבת עובד ציבור (ריבוי עבירות) ושימוש בכח או באיומים למנוע מעצר.

על פי האמור בכתב האישום ביום 14.6.16 בשעה 10:00 לערך, הגיע הנאשם לסניף המוסד לביטוח לאומי ברחובות (להלן: "הסניף"/"בטל"א") ודרש להיכנס למקום מבלי לעבור בידוק בטחוני.

הנאשם סורב ונהדף החוצה על ידי המאבטחים ובתגובה החל לצעוק, לקלל ולהשתולל. הנאשם איים על העובדים והעליבם "בן זונה מי אתה בכלל... אם תיגע בי אני אשחט אותך...אני אהרוג אותך אתה לא יודע מי אני..." ועזב את המקום.

בהמשך בשעה 13:00 שב הנאשם לסניף והמתין מחוצה לו תוך שסירב לעזוב את המקום אף שהוסבר לו, כי הטיפול בעניינו הסתיים.

בהמשך בשעה 15:56 הוזעקה המשטרה למקום והנאשם התבקש להזדהות אך סירב. הנאשם מסר לשוטר מאור ריזקאן, כי הוא ממתין למישהו וסירב לעזוב. הנאשם החל להתנגד למעצרו, השתולל ואיים על השוטר והעליבו "יבן של זונה... אני יושב עליך בכלא... אתה לא מכיר אותי... אני ידפוק לך כדור לראש... אני יגיע אליך לבית ישרוף אותך ביחד עם המשפחה שלך".

השוטרים ניסו להוביל את הנאשם לניידת אך זה המשיך להשתולל, הורד פעמיים לרצפה, בעט ברגליו וירק לעבר השוטר ריזקאן בעודו שכוב על הרצפה.

בהמשך לאחר שהגיע לתחנת המשטרה המשיך הנאשם לקלל ולאיים על השוטר ריזקאן "יבן של זונה.. אני

ישרוף אותך ואת המשפחה שלך.. אני ישרוף אותך במיטה". הנאשם ירק לעבר השוטר ריזקאן ופגע בחולצתו.

בעוד הנאשם ממתין בחדר המעוכבים הוא החל לקלל ולאיים על השוטר חן ברנשטיין **"אתה נאצי, אני מחכה ליום שאני ישתחרר מכאן אני ישרוף אותך, בן זונה, אני ירצח את הילדים שלך ואת ההורים שלך, אני ישים לך מטען"**. כאשר ביקש ברנשטיין לערוך חיפוש על הנאשם, שב הנאשם קילל וירק לעברו פעמיים והתקדם לעבר השוטר בצורה מאיימת.

המענה לכתב האישום

2. הנאשם הודה שהגיע לסניף להסדיר את התשלום לקהילה הטיפולית אך הכחיש שדרש להיכנס למקום ללא בידוק ביטחוני. המאבטח הוא שדחף את הנאשם ונקט באלימות כלפיו, והנאשם בתגובה קילל אך לא איים.

הנאשם ניגש לתחנת המשטרה להגיש תלונה בגין תקיפתו, אך שב לסניף מבלי שהגישה. הוא שוחח עם מוטי חיימוביץ, שעובד בסניף, המתין לתשובה ואיש לא הודיע לו שהטיפול בעניינו הסתיים. במהלך המתנתו במקום, הגיעו שוטרים, אשר עזבו את המקום מאחר שלא מצאו כל פסול בנוכחותו במקום.

הנאשם הכחיש שהתבקש להזדהות בפני השוטרים ריזקאן ודהן שהגיעו בשלב מאוחר יותר. הנאשם לא ביצע כל עבירה ולכן לא היה מקום לעיכובו או מעצרו. הנאשם הסביר לשוטרים, כי הוא ממתין להסדרת התשלום לקהילה הטיפולית. כאשר הודיע השוטר ריזקאן לנאשם שהוא עצור, הנאשם הושיט את ידיו קדימה ונאזק ללא כל התנגדות. לאחר מכן היה דין ודברים בין המעורבים, כאשר המאבטח קסוס תקף את הנאשם בבטנו והשוטרים נקטו באלימות כלפיו עת הורידו אותו לרצפה. ריזקאן התיישב על גבו של הנאשם כשפניו לרצפה וקסוס התיישב על רגליו למשך כרבע שעה. במהלך זמן זה קילל הנאשם את השניים והתבטא במילים קשות בשל התקיפה על ידם.

בהמשך הורם הנאשם ונלקח לניידת משטרה אך לא התנגד. לאחר שהגיעה ניידת נוספת, הנאשם הורם "כמו שק תפוחי אדמה" באלימות והוכנס לתוכה.

נוכח האלימות שחווה בסמוך לסניף ובתחנת המשטרה הודה הנאשם שקילל והתבטא בשפה קשה, אך הכחיש את שאר המיוחס לו.

3. במהלך שמיעת הראיות, תיקן ב"כ הנאשם מכפירתו וביקש להוסיף, כי אף אם יקבע שהנאשם איים כנטען, הרי שעומדות לו טענות של הגנה מן הצדק וזוטי דברים לנוכח התנהלות השוטרים כלפיו.

ראיות הצדדים

4. מטעם המאשימה העידו השוטרים והמאבטחים שנטלו חלק באירוע, מר וורקו אלמו, השוטר תמיר אסרסה, מר אורן קסוס, השוטר פייר גודום, השוטר סימון דהן, השוטר סימון רטנר, השוטר מאור ריזקאן, השוטר אייל בוסי, השוטר רועי ברם והשוטר חן ברנשטיין. כן הוגשו המוצגים ת/1 עד ת/19.

5. מטעם ההגנה העידו הנאשם, השוטר אלדד כתפי, השוטר אייל אלימלך, השוטר גולן דורון, השוטרת שני חרבי ריזקאן והשוטר רון מתנה. כן הוגשו הראיות נ/1 עד נ/14.

העובדות שאינן במחלוקת

6. הנאשם הגיע לסניף הבטל"א ברחובות בשעה 10:00 לערך, בליווי מלווה מטעם הקהילה הטיפולית "רטורנו", שעזב את המקום לאחר שהחל דין ודברים בין הנאשם למאבטח קסוס, ולאחר שלא עלה בידו להרגיע את הרוחות (ת/1). המלווה עזב על פי הנחיה של רכז המדריכים בקהילה (ת/17). המלווה סירב למסור עדות במשטרה (ת/15).

7. הנאשם יצא מהסניף אך נשאר להסתובב בסמוך עד למעצרו בשעה 16:00 לערך, במטרה לשוחח עם המנהלת מיכל (להלן: "**המנהלת**") כדי לקבל סיוע. אף שנטען שהשוטרים הוזמנו בשל איום על המנהלת עדותה לא נגבתה.

הנאשם שוחח מר מוטי חיימוביץ, עובד בסניף, כדי לבקש באמצעותו את עזרת המנהלת. אף שנטען שהאיום על המנהלת הושמע באוזניו, מר חיימוביץ לא היה מעוניין למסור עדות, מאחר שהוא קרוב משפחה של הנאשם וחבר קרוב של המשפחה, כך שעדותו לא נגבתה (ת/16).

8. בסמוך לשעה 16:00, הנאשם התבקש על ידי השוטר ריזקאן שהגיע למקום עם השוטר דהן לעזוב את המקום אך סירב, נאמר לו שאם לא יעזוב ייעצר והלה הושיט את שתי ידיו קדימה ואמר לריזקאן שהוא יכול לעצור אותו אך הוא לא יעזוב את המקום, ועל כן נעצר ונאזק.

9. חלק מהאירוע בכניסה לסניף תועד במצלמות האבטחה כמו גם הימצאות הנאשם בסמוך לסניף במשך זמן ממושך וכן שלב מעצרו, אף שלא כל פעולה של המעורבים נקלטה היטב במצלמות.

10. בסמוך למעצרו סירב הנאשם שהחוקר יצלם את החבלות שעל גופו (ת/10) ואלה צולמו רק בחלוף כיומיים (נ/9).

דין והכרעה

11. כידוע, נאשם לא יורשע אלא אם אשמתו הוכחה מעבר לכל ספק סביר. לאחר שמיעת הראיות, הסיכומים ובחינת העדויות שהובאו בפניי, זיכיתי את הנאשם מהמיוחס לו.

12. הדיון יתחלק לשלושה, העבירות שבוצעו כלפי עובדי הסניף, העבירות שבוצעו כלפי השוטר בסמוך לסניף עם מעצרו והעבירות כלפי השוטרים בתחנת המשטרה.

משהודה הנאשם בחלק מהמעשים יש לבחון האם עומדות לו טענות של הגנה מן הצדק וזוטי דברים.

א. העבירות כלפי העובדים בסניף בטל"א

13. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של אימים והעלבת עובד ציבור כלפי המאבטח קסוס באומרו "בן זונה מי אתה בכלל... אם תיגע בי אני אשחט אותך...אני אהרוג אותך אתה לא יודע מי אני..."

14. לטענת ההגנה, המאבטחים ידעו מיהו הנאשם כשהגיע לסניף, מאחר שהוא מוכר להם ולכן לא היה כל צורך בזיהוי טרם כניסתו לסניף ומדובר בתירוץ כדי לעכבו. איני מקבלת טענה זו. המאבטחים לא נדרשים לזכור את הבאים לקבלת שירות בסניף ובוודאי שלא לוותר על נוהלי הבדיקה בכניסה. יחד עם זאת, הם עצמם ציינו שהוא בעייתי ולכן ניתן היה לטפל בסיטואציה בדרך אחרת, כך שיתאפשר לנאשם להשמיע את מצוקתו בפני עובד מהסניף.

15. בנוגע לעבירות כנגד העובדים בסניף, נוכח הפערים בדיווחים שנמסרו למוקד המשטרה בזמן אמת אל מול עדותו של קסוס, הפערים בעדויותיהם של המאבטחים והשוטר בסניף, הפער בין עדותם לגרסתם בדו"פ ואל מול המתועד במצלמות האבטחה והודאת חלקם, כי הרישום והעדויות שלהם לא מתיישבים עם מה שנצפה בסרטונים לא מצאתי להעדיף את גרסתם על פני זו של הנאשם לאופן השתלשלות האירוע.

16. **אורן קסוס** שימש כמאבטח בסניף בתקופה הרלוונטית.

העד סיפר שהדף את הנאשם ולא אפשר לו להיכנס לסניף ללא בידוק, מאחר שהנאשם סירב לבידוק **"אני הדפתי אותו אחורה, לא דחפתי אותו, פשוט שמתי יד ולא אפשרתי לו להיכנס"** (עמ' 52 שורה 18). הנאשם בתגובה **"קילל ואיים, לא זוכר במדויק איזה איום השתמש, אני זוכר קללות ואימים"** (עמ' 52 שורות 18-19). כלומר האיומים מצד הנאשם היו במפגש הראשוני בין השניים לאחר שנהדף.

הנאשם היה נסער ולכן פנה העד לעזרת השוטר אסרסה שהיה בסניף. המטרה הייתה שהנאשם לא יפריע לשאר הנכנסים לסניף ושיצא מהסניף להירגע. הנאשם נרגע אבל לא היה מוכן לעבור בידוק ולכן עזב את המקום וחזר בשעה 13:00 לערך.

הוצג לעד הסרטון בו תועדה כניסת הנאשם לסניף והוא נשאל מה התוקפנות שנראתה בהתנהגות הנאשם בשלב זה והשיב **"לא יודע מה עובר לו בראש"** (עמ' 62 שורות 28-31). אף שלא ברור מה היה מחשיד בהתנהגות הנאשם בשלב זה, הסביר העד שדי בכך כדי לראות את התנהגות הנאשם כתוקפנית. תוקפנות של אדם במהלך הבידוק מעלה את רמת החשד כלפיו שמא ירצה לפגוע במישהו.

אף שבתחילה טען, כי הנאשם ענה לו "מי אתה וקילל" כשנתבקש לעבור בידוק כמו כולם (עמ' 63 שורה 12) לאחר שצפה בסרטון אישר שהוא זה שפנה לנאשם וביקש ממנו לרוקן את תכולת כיסיו, הנאשם התעלם ממנו ולכן העד נאלץ לחסום את הנאשם בגופו. הוטח בו כי לא בדוח (נ/4) ולא בהודעתו במשטרה נטען, שפנה לנאשם וביקש ממנו לרוקן את תכולת כיסיו והשיב שהדברים נכתבו בתמצית ולכן לא רשם זאת.

העד מסר, כי לא טען שהנאשם דחף אותו בכניסה אלא שהעד חסם את כניסת הנאשם לסניף בגופו. הנאשם ניסה להיכנס דרכו וזו הפעלת כוח אך הנאשם לא דחף אותו וייתכן שמזווית הצילום בסרטון לא ניתן לראות את הכוח שהפעיל הנאשם על העד אך רואים שהוא עומד בצמוד אליו. העד שם את ידו על כתף הנאשם כדי ללוותו החוצה, הנאשם העיף את היד ואמר לו שיזהר ושלא יגע בו ואיים עליו. העד לא זכר את המלל של הדברים שאמר לו הנאשם **"הוא אמר לי אתה לא יודע מה אני אעשה לך, אתה לא מכיר אותי, אתה לא יודע מי אני"** (עמ' 54 שורה 4). בהמשך שב ומסר שאינו זוכר את המלל המדויק של הדברים (עמ' 65 שורות 24-25). לאחר ריענון זיכרון אישר את שמסר בעדותו במשטרה, כי הנאשם אמר לו **"בן זונה, אני אשחט אותך, מי אתה בכלל, אתה לא יודע מי אני"** (עמ' 54 שורה 18 ושורה 24).

אישר שהנאשם אמר לעד שאינו רוצה לראות אותו ושלא יתקרב אליו. לדבריו, שפת הגוף של הנאשם הייתה מאיימת, הוא לא נשמע להוראות המאבטחים ולכן חשש ממה שיעשה לפקידה כשיכנס לסניף כשהוא נסער.

כאשר השוטר אסרסה הצטרף אליהם העד חזר לסניף מיד. לגבי העדר תיעוד בסרטונים של מה שהיה בין הנאשם לשוטר אישר שלא מסר חלק זה של הסרטון **"שיקול דעת שלי היה שמהשלב הזה אין צורך"** (עמ' 67 שורה 6). העד הוסיף שבחר את מה שנראה לו רלוונטי רק למאבטחים ולא לשוטר (עמ' 61 שורות 12-15). ישנן 16 מצלמות בסניף והוא מסר את הצילום מחלקן, רק את אלה שהנאשם מופיע בהן לדבריו, הוא זוכר שהנאשם **"השתולל בחוץ עם השוטר היו איומים והיו קללות"** (עמ' 67 שורות 9-10), וחרף זאת לא מסר את הסרטונים למשטרה. השוטר אסרסה לא תמך בגרסת העד בקשר למה שאירע בין הנאשם לאסרסה.

לאחר שהושמעו לעד השיחות שביצע למוקד 100 של המשטרה, מהן עלה שהוא פנה בגלל הפרת הסדר והעובדה שהנאשם נמצא מחוץ לסניף שעמד להיפתח לקבלת קהל ולא בגלל איום על המנהלת, הסביר שבשיחה בבוקר דובר בהפרת סדר ואילו כשהתקשר שוב לגבי המנהלת הוא מסר שהיא מפוחדת ומאוימת. בהמשך הוסיף **"הבן אדם הזה מבחינתי הוא סוג של חשוד ולכן ראיתי לנכון לערב את המשטרה ללא קשר למה שקרה עם מיכל כי כרונולוגית קרה אחרי השיחה"** (עמ' 68 שורות 9-10). כשהסניגור היקשה ועמד על כך שהעד הזמין משטרה בגלל האיום על המנהלת בעוד שבשיחות אין זכר לאיום זה השיב **"לא הבנתי אותך פשוט"** והוסיף שבשעה 13:00 השיחה למשטרה לא הייתה קשורה במנהלת (עמ' 69 שורות 5-7). בהמשך הוסיף שהתקשר מספר פעמים למשטרה ואינו זוכר את סדר הדברים, וכי שיחה אחת הייתה קשורה במנהלת.

העד שוחח עם המנהלת בעניינו של הנאשם, היא מסרה שקיבל את מה שהוא זכאי לו ולא יקבל יותר מכך, והוא עדכן את הנאשם בתשובה זו. בשעה 14:00 המנהלת פנתה לעד ואמרה לו שמוטי חיימוביץ מסר לה שהנאשם מחכה לה כדי לצלם את לוחית הרישוי של רכבה והיא מפחדת והוא התקשר למשטרה. השוטרים שהגיעו לא עשו דבר ועזבו את המקום. כשהמנהלת עמדה לצאת בסוף יום העבודה הוא התקשר שוב, מאחר שסמכויותיו מוגבלות לנעשה בסניף ואין ביכולתו לעכב את הנאשם מחוצה לו. המנהלת לא נחקרה אף שהיא הסיבה להגעת השוטרים.

העד מכיר את הנאשם מביקורים קודמים בסניף ואין זו הפעם הראשונה שהנאשם מסרב לבידוק ונוקט בקללות ואיומים. אף שכונה את הנאשם כאדם אלים בדוח האירוע שרשם (נ/4), הרי שהאירוע שתיאר במשרדה של המנהלת בעבר לא כלל אלימות מצד הנאשם שעזב את המקום ללא צורך בהתערבות. את הדוח (נ/4) רשם ביום

האירוע מיד לאחר שהנאשם נלקח למעצר.

אף שהאיום היה בכניסה לסניף לא ברור איך וורקו אלמו שעמד לידם לא שמע את הדברים ולא ניתן הסבר מדוע לא דיווח העד על האיום בשיחותיו למשטרה ובעת המפגש עם הצוות הראשון של השוטרים שהגיעו למקום. גם השוטר אסרסה שטיפל באירוע לא דיווח על איומים קונקרטיים על העד.

17. בעדותו במשטרה מיום 15.6.16 (נ/3) הוסיף קסוס, כי הנאשם איים עליו **שישחט אותו ויהרוג אותו** לאחר שהעד הדף אותו ולא אפשר לו להיכנס לסניף ללא בידוק.

הנאשם עזב את המקום ולא נוצר איתו קשר עד השעה 13:00 לערך. בגין אירוע זה הוא לא התקשר למשטרה מאחר והיה שוטר בסניף, אסרסה, שטיפל באירוע. בשעה 13:00 לערך הבחין באמצעות המצלמות שהנאשם יושב על הספסל ליד כניסת העובדים ומחכה. העד עלה למנהלת וציין בפניה שהנאשם נמצא מחוץ לסניף אף שאין קבלת קהל בשעות אלה וזו השיבה שהנאשם קיבל כל מה שמגיע לו, והעד עדכן את הנאשם. **הנאשם השיב לו מי אתה בכלל והודיע שהוא לא הולך לשום מקום ויחכה.** בשלב זה **העד התקשר למשטרה ודיווח על מה שהיה בבוקר ושהנאשם נמצא בחוץ.** בניגוד לעדותו בפני, בעדותו במשטרה לא מסר על האיום על המנהלת ושזו הסיבה לזימון השוטרים לסניף.

18. מדוח אירוע מעצר של העד קסוס מיום 14.6.16 (נ/4) עלה, כי לאחר שבלם את כניסת הנאשם לסניף, הנאשם **קילל ואיים וניסה לתקוף את השוטר אסרסה** (סעיף 6) והנאשם עזב את המקום לאחר כרבע שעה. אלא שאין ראיות לכך שהנאשם ניסה לתקוף את אסרסה. לדבריו **הנאשם "מוכר לצוות האבטחה כאדם מאוד בעייתי, אלים ואחד שמשתמש בשפה ירודה"** (סעיף 9). **מאחר שהנאשם ידוע כאדם אלים הוא הזמין ניידת שתפנה אותו מהאזור "לפני תחילת הוועדות הרפואיות"** (סעיף 15). **עוד נכתב שהוא ביקש סיוע של שוטרים על מנת לאפשר למנהלת מיכל לצאת מהסניף בבטחה** (סעיף 17). דהיינו, העד לא הזמין משטרה בגלל איומים עליו או על המנהלת אלא כדי שהנאשם לא יפריע בסניף בשעות קבלת קהל ולאפשר את יציאת המנהלת בבטחה.

בשעה 13:30 פגש מוטי חיימוביץ את הנאשם והאחרון מסר לו שהוא ממתין לראות באיזה רכב נוהגת המנהלת, דבר שלטעמו של העד יש בו איום בוטה על בטחונו ושלומה של המנהלת. העד מסר, כי צוות האבטחה עקב אחרי הנאשם מהשעה 13:00 עד להגעת השוטרים ומעצרו בשעה 16:30 באמצעות המצלמות וכן פיזית.

19. **וורקו אלמו**, מאבטח בסניף, סיפר שהוא מכיר את הנאשם כבעייתי מתקופות קודמות לאירוע מושא תיק זה. הנאשם החל לצעוק ולהתלהם בכניסה לסניף, סירב להיבדק, ניסה לפרוץ פנימה וקסוס דחף אותו החוצה. לאחר מכן הגיע השוטר אסרסה וביחד עם קסוס טיפלו באירוע והעד לא היה מעורב בהמשך הטיפול.

לאחר שהוצג לו סרטון המתעד את כניסת הנאשם למקום חזר בו מדבריו. על פי נוהל הבדיקה, הנאשם חייב לעבור במגנומטר גם אם אין לו דבר בכיסים ולכן קסוס הדף את הנאשם ואמר לו לחזור לאחור.

לנוכח אי הדיוקים של העד אל מול מה שניתן לראות בסרטון, לא הוכח בגרסתו, כי הנאשם ביצע תקיפה של מי

מהעובדים בסניף או ניסה להתפרץ ללא בידוק.

העד עמד ליד הנאשם וקסוס ולכן לו איים הנאשם כנטען, העד היה מעיד על הדברים.

20. **תמיר אסרסה**, שוטר העובד בסניף אישר ששם יד על הנאשם ויצא עמו החוצה כדי להרגיעו אך זה לא נרגע.

לאחר ריענון זיכרון מסר שהנאשם קילל ואיים אך אינו זוכר את תוכן הדברים. לאחר שהוצג לו הסרטון שמתעד את כניסת הנאשם לסניף אישר, כי רואים בסרטון שהנאשם נהדף על ידי קסוס (עמ' 48 שורות 22-23), וכי לא רואים בסרטון הנוסף שהוצג לו שהנאשם דוחף מאן דהוא, אך הנאשם עם הגב למצלמה ולכן לא ניתן לדעת אם אכן דחף את קסוס. העד אינו יודע מדוע אין בסרטון תיעוד של השתוללות הנאשם.

העד לא נכח בעת האיומים על קסוס ולא ברור באיזה אופן איים הנאשם על מי ובאיזה שלב.

21. **הנאשם** סיפר, כי בעקבות אירוע תאונת דרכים מלפני 13 הוא סובל מהתקפי חרדה וזעם. הנאשם לא הפחית מחלקו באירוע וסיפר שכעס, שהגיב בעצבים, השתוללות וסערת רגשות. ביום האירוע הוא רצה לראות את המנהלת כדי להסביר לה שהקהילה הטיפולית הציבה לו אולטימטום שאם לא ישלם את הכסף אזי יוחזר לכלא. המנהלת עזרה לו בפעמים קודמות וכך הייתה ציפיתו גם הפעם.

קסוס ניגש אליו בתוקפנות והוציאו החוצה. השוטר ניסה להרגיעו ואחרי 5, 10 דקות קסוס סירב להכניסו לסניף, הנאשם התעקש להיכנס ולכן החלו צעקות והשוטר הרים עליו יד והוציאו החוצה. השוטר סירב למסור לו את פרטיו ולכן הנאשם ניגש לתחנת המשטרה שם קיבל את פרטיו.

הנאשם חזר לסניף ושוחח עם מוטי חיימוביץ, שהוא קרוב משפחתו, והאחרון נכנס לסניף לדבר עם המנהלת, בהמשך יצא אליו ועדכן אותו שהדברים בבדיקה. בשלב זה הנאשם הלך ונעמד בצד, הסתכל לעבר החניה והכניסה הראשית של הסניף, על מנת לקבל תשובה ממוטי חיימוביץ או לפגוש את המנהלת.

הנאשם הכחיש שאיים על המנהלת והודה שרצה לצלם את רכבה כדי לדעת מתי היא יוצאת, כי היא היחידה שיכולה למנוע את סילוקו מהקהילה הטיפולית.

הנאשם לא שלל שקילל ושאמר לקסוס שאם יגע בו הוא ישחט אותו, וכי אם קילל ואיים עשה כן לנוכח תקיפתו על ידי קסוס והתנהלותו של האחרון כלפיו.

22. בחקירתו מיום 16.6.16 (ת/2 והתיעוד שלה ב-ת/3) הנאשם מסר, כי בהגיעו לעמדת הבידוק הגיע קסוס הסתכל עליו בלגלוג "**בדק לי את החגורה ואז שלח ידיים עוד פעם לכיוון הבטן התחיל לדחוק, אמרתי לו אל תגיע לי בגוף ואז הוא התחיל לדחוף ואז נהייה בלגן ותצא החוצה זה מה שהיה בעצם**" (שורות 20-22). הוא יצא עם השוטר אסרסה החוצה להירגע ולבקשתו נאמר לו שניידת משטרה תגיע בעוד 10 דקות. בחלוף 10 דקות, הוא ניסה להיכנס למקום שוב ואז **קסוס שוב נגע בגופו תוך זלזול ומבלי להבין "שהחיים שלי על כף המאזניים הוא לא מבין שזה או שיקום או בית סוהר, ואז התחילו צעקות גם עם השוטר"** (שורות 21-30). הנאשם חיכה בחוץ וביקש שוב שיזמינו ניידת משטרה. הוא רצה להגיש תלונה כנגד קסוס

ואסרסה. הנאשם הודה שכעס על אסרסה שדחף אותו וסירב למסור לו את פרטיו. בהמשך הלך לתחנת המשטרה וקיבל את פרטיו של אסרסה ונאמר לו, כי הוא יכול לפנות למח"ש. הוא לא רצה לחזור לקהילה בידיים ריקות ולכן חזר לסניף והמתין בחוץ. קסוס אמר לו, כי הוא שמחליט ולא ייתן לו להיכנס לסניף והנאשם מצידו השיב שלא ילך משם. הנאשם הודה, כי התעצבן בשלב זה וביקש מקסוס שלא יפנה אליו. לאחר מכן הנאשם ראה את מוטי חיימוביץ וסיפר לו את מה שקרה וביקש את עזרתו. מוטי חיימוביץ שוחח עם המנהלת, יצא אל הנאשם ואמר לו שייגש לדבר איתה בשנית, והנאשם המתין לראות אם מוטי או המנהלת יצאו אליו.

בחקירתו (ת/2 והתיעוד שלה ב-ת/3) מסר הנאשם, כי ככל שצעק בשלב הבידוק זה היה בגלל שקסוס נגע בו בניגוד לרצונו.

23. בסרטון שנקרא "התפרצות בבידוק גובס כניסה" ניתן לראות, כי בשעה 10:52:15 הנאשם עובר דרך המגנומטר והמאבטח קסוס דוחף אותו החוצה. הנאשם מניף ידיו תוך כדי השיחה, הוא מורחק לאזור הדלת ויוצא מהסניף.

בקובץ שנקרא "התפרצות בבידוק גובס כניסה חיצונית" ניתן לראות שהנאשם נכנס לסניף עם עיתון בידו. בשעה 10:52:40 הנאשם יוצא מהכניסה כשמאבטח מלווה אותו.

24. בסרטון ממצלמות האבטחה שנקרא "עוזיאל עם מוטי", ניתן לראות כי משעה 14:20 עד 14:30 הנאשם עומד ומדבר עם אדם (ככל הנראה מוטי חיימוביץ) ברחבת הבניין ואותו אדם נכנס לבניין.

25. הוגשו סרטונים ממצלמות האבטחה המתעדות את חזית הסניף, אזור החניה ומסביב לסניף.

הנאשם מסתובב ליד הכניסה לחניון, עומד שם ולא עושה דבר, אף ששער החניה נפתח (סרטונים 1-3, 4, 6, 10-13, ו-16-18). במרבית הסרטונים רואים את הנאשם מתהלך מצד לצד, מסביב לסניף ובסמוך לו, מתיישב או עומד וחוזר ולא מעבר לכך (צילומים 6-9, 14 ו-15).

מדי פעם יש צילום בתקריב ("זום") ולכן נראה שעוקבים אחר הנאשם כל העת. יצוין, כי קסוס אישר שעקבו אחר הנאשם באמצעות המצלמות ופיזית.

26. מדוח של השוטר כתפי אלדד (נ/5), עלה שבשעה 14:23 התקבל דיווח לפיו "האדם עדיין שמה מדווח שהמקום סגור מבחוץ אך יש עובדים בפנים". השוטרים הגיעו לשם "האדם עומד במקום לא עשה רע לאיש", סיום טיפול באירוע בשעה 14:47 והשוטרים עזבו מבלי לפנות כלל לנאשם.

בנסיבות אלה זומנו שלושת השוטרים (אלדד כתפי, אייל אלימלך ושני חרבי ריזקאן) ששמן מצוין בדו"ח פ לעדות מטעם ההגנה אך לא היה בידם להוסיף על האמור בדו"ח פ.

27. מדוח אירועים מלא (נ/6) עלה, כי בהמשך לאמור ב- 5/ מסר קסוס בשעה 13:24, כי הנאשם ניסה בשעות הבוקר להיכנס לסניף ללא בידוק, וכי אין בסניף שוטר בשכר. בשעה 14:47 נרשם, כי הסתיים הטיפול ונרשם שקסוס הונחה ליצור קשר עם המשטרה בעת יציאת העובדת המאוימת מהעבודה כדי לקבל סיוע. בשעה 15:58 התקשר קסוס להודיע שהעובדת יוצאת מהסניף בשעה 16:20. אלא שהדבר לא מתיישב עם גרסת קסוס שהשיחה הראשונה לא הייתה לגבי המנהלת אלא לקראת השעה 16:00, שכן השוטרים שהגיעו בשעה 14:47 כן התייחסו לעניין העובדת המאוימת.

28. יש טעם לפגם בכך שהסרטונים הורדו ונשלחו על ידי קסוס המעורב באירוע ולא על ידי שוטר. הסרטונים אינם מהווים תיעוד מלא של האירועים ונמסרו על פי שיקול דעת קסוס ולא כפי שהיה מתבקש.

29. אף שלכאורה האיומים כלפי המנהלת הושמעו באוזני מוטי חיימוביץ בשלב מוקדם של היום, לא נעשה דבר. מוטי חיימוביץ והמנהלת כלל לא נחקרו.

שוטרים הגיעו לסניף בשעה 13:00 בזמן שהנאשם המתין מחוצה לו, דוה"פ שלהם תומך בכך שלא היה שום אירוע חריג ולכן הם עזבו את המקום מבלי שניגשו לנאשם.

30. לו תקף הנאשם את המאבטחים והשוטר אסרסה או איים על מי מהם, הרי שהייתה נמסרת על כך הודעה בשיחה הטלפונית למוקד 100. קסוס בפנייתו למוקד 100 שלל מפורשות אירוע אלימות וטען שמדובר בהפרת סדר בלבד, וכך גם מסר בעת הגעת השוטרים בשעה 13:00. הדבר מחזק החשש, כי לא היה אירוע כנטען בכתב האישום. לו מסר קסוס לשוטר אסרסה על איומים כלפיו בבוקר, הרי שהיה עורך על כך דו"פ, לכל הפחות, אם לא מעכבו או עוצרו לחקירה.

31. קסוס טען שהאיומים הושמעו לאחר שהדף את הנאשם בכניסה לסניף, אך על פי הסרטון בשלב זה המאבטח אלמו נמצא לידם וזה לא העיד ששמע איומים. השוטר אסרסה שהגיע לסייע להרגיע את הנאשם לא שמע על האיומים מפי קסוס.

קסוס לא סיפר לשוטרים שהגיעו בראשונה או לריזקאן ודהן על איומים כלפיו או כלפי מאבטח אחר או אסרסה.

קסוס לא מסר הסבר המניח את הדעת לאי מסירת דבר האיומים מצד הנאשם כלפיו לאיש והדבר מעלה תהיות של ממש, שכן שוטר נכח בסניף במועד האירוע ושוטרים הגיעו לסניף בהמשך בשתי הזדמנויות. הנאשם הודה שקילל וייתכן שאף אמר את המילים שנטענו כלפיו, אך זאת לאחר שקסוס שם עליו יד אך שהנאשם שב וביקש שלא ייגע בו, דבר שלא הוכחש על ידי קסוס.

32. לשונו של הנאשם חדה, שפתו מתריסה ולא מכבדת אבל בינה לבין המיוחס לו בכתב האישום הפער גדול ולא הוכח הנטען כלפיו.

כתב האישום מדבר על איומים כלפי העובדים בסניף אך בפועל המיוחס לנאשם מתייחס לאיומים כלפי קסוס.

הסתירות בעדויות המאבטחים והשוטר בסניף והפער אל מול המתועד בסרטונים לא אפשרו לי לתת אמון בגרסת קסוס ולהעדיפה על פני גרסת הנאשם והמתועד בסרטון, כי הנאשם איים על קסוס כנטען בכתב האישום או איים על המנהלת באוזני מוטי חיימוביץ או מי מעובדי הסניף.

הנאשם הודה שקילל וייתכן שאף איים על קסוס לאחר שתקף אותו לדבריו, לטעמי בנסיבות אלה אין להרשיעו באלה מטעמים של הגנה מן הצדק, כפי שיפורט בהמשך.

ב. עבירות כלפי השוטר ריזקאן בסמוך לסניף

33. כתב האישום מייחס לנאשם התנגדות למעצר, וכן העלבה ואיומים על השוטר ריזקאן באומרו "יבן של זונה... אני יושב עלייך בכלא... אתה לא מכיר אותי... אני ידפוק לך כדור לראש... אני יגיע אלייך לבית וישרוף אותך ביחד עם המשפחה שלך". בהמשך, השתולל הנאשם בעת שהובל לניידת, הוא הורד פעמיים לרצפה, בעט ברגליו וירק לעבר השוטר ריזקאן בעודו שכוב על הרצפה. כתב האישום לא מייחס עבירות כלפי קסוס בשלב זה, חרף הנטען על ידי קסוס.

34. העובדה שהנאשם מתהלך שעות בסמוך לסניף מראה שהיה חסר אונים, חיפש מוצא, כי לא יכול היה לחזור לקהילה הטיפולית ללא פתרון למימון. הנאשם עמד מול הסניף ולא הפריע לאיש ולכן לא הייתה עילה לעיכובו או מעצרו, כפי שיפורט להלן.

35. כאמור לעיל, לא הוכח, כי הנאשם איים על המנהלת או ביצע עבירה אחרת בגינה היה מקום לעכב או לעצור אותו. בנסיבות אלה, לא הייתה עילה לדרוש ממנו לעזוב את המקום. חזקה שאם התבקש הנאשם לעזוב את המקום לא בוצעה עבירה כלפי איש עובר לכך.

הנאשם מעצים דברים, מגיב בצורה דרמטית ואף מתריסה כלפי השוטרים אך לא הייתה עילה לעיכובו מלכתחילה רק בשל כך שסירב לעזוב את המקום, בעת שעמד במקום ציבורי בסמוך לסניף ולא הפריע לאיש. לא הוכח שמסר תוכן מאיים למר מוטי חיימוביץ לגבי המנהלת שכן שניהם לא נחקרו ולא הובאו לעדות. לא הייתה כל מניעה שהנאשם יכנס לסניף עם פתיחתו ועל כן לדרישה שיתרחק מהמקום לא היה כל בסיס. האפשרות שיורחק מהסניף משמעה שלא יקבל מענה ענייני לבעיה בגינה הגיע, שאז יסולק מהקהילה הטיפולית ויושם מאחורי סורג ובריח. גם במהלך הדיונים בפני הנאשם הרבה להתפרץ, התקשה לשלוט בעצמו והפריע לעבודת הסניגור ושמיעת העדים, כך שאינו יודע לקדם פתרון בצורה בוגרת, אך אין ללמוד מכך על מעשה פלילי.

לא הייתה עילה לדרוש ממנו שיעזוב את המקום או יזדהה ובטח שלא לעוצרו. כפי שיפורט להלן לא הייתה עילה לעיכובו או מעצרו של הנאשם, ובנסיבות אלה היה רשאי הנאשם להתנגד למעצרו. על כן אין להרשיעו בעבירות של תקיפה, התנגדות למעצר ואיומים כלפי ריזקאן.

36. **אורן קסוס** סיפר, כי כאשר הגיע השוטר ריזקאן הוא עדכן אותו בשיחה שלו עם המנהלת, באיומים עליה וחששה לצאת מהסניף. ריזקאן ניגש לשוחח עם הנאשם והעד עמד בסמוך והקשיב לשיחה. לעד יש סמכויות לפעול בסניף וסביבתו וככל שהשוטר יצטרך את עזרתו יסייע לו, זאת אף שבפרק קודם טען שסמכויותיו מוגבלות לתוך הסניף ולכן הזמין משטרה. איש מהשוטרים לא ביקש את עזרתו והוא הלך לשם מיוזמתו, למקרה שיהיה בכך צורך.

הנאשם סירב לעזוב את המקום על פי הוראת השוטרים ואלה הורו לו להתלוות אליהם לתחנה, הוא הושיט את שתי ידיו קדימה, הם אזקו אותו ואז הוא החל להשתולל ולהניף את ידיו באוויר תוך שהוא מזיז את גופו. הנאשם לא נענה להוראת השוטר לזרוק את הסיגריה שהייתה בידו, השוטר לא הצליח להוציאה ולכן העד הוא שהוציאה מידו של הנאשם. הוא עשה כן לבקשת השוטר, אף שהדבר לא עלה מהודעתו במשטרה. הכחיש את טענת הנאשם, כי בשלב זה היכה בו העד בבטן. לדבריו, **השוטרים הורידו את הנאשם לרצפה ללא שימוש באלימות**. כשהוצג לו הסרטון בו השוטר לופת את הנאשם כדי להורידו לרצפה השיב **"לא אמרתי שהורידו אותו בעדינות רבה"** (עמ' 77 שורה 3) והוסיף שמדובר בכח סביר. **הנאשם המשיך להשתולל בעודו על הרצפה ובעט בעד שבתגובה שם ידיו על הירך של הנאשם. הנאשם "אמר לשוטר שהוא יהרוג אותו ויהרוג את המשפחה שלו ולי אמר שישחט אותי וישחט את הילדים שלי, לא הפסיק לחזור על זה, איים עליי הרבה פעמים וגם על השוטר, קילל וירק, פגע בשוטר"** (עמ' 53 שורות 24-26 ועמ' 56 שורות 14-15). העד ערבב בין הקללות והאיומים כלפיו בפרק הקודם, בכניסה לסניף, לבין איומים בעת מעצרו. השוטרים ריזקאן ודהן לא מסרו על איומים כלפי העד בשלב זה ולדברים אין ביטוי בכתב האישום. **הם החזיקו בנאשם מרותק לרצפה במשך 10 דקות לערך**. האיומים על ריזקאן היו לאחר שהנאשם הורד לרצפה.

הוטח בו, כי בעת שהנאשם הורד לרצפה העד עמד ליד ראשו של הנאשם ולכן האחרון לא יכול היה לבעוט בו והשיב **"לא מיד, חזרתי לאזור הרגליים ואז קיבלתי ממנו מכה"** (עמ' 77 שורות 120-16). הוא אחז ברגליו של הנאשם לבקשת השוטר או המתנדב, אף שלא רשם זאת ב-4/ והוסיף שאף אם לא ביקשו ממנו, הרי שראה שהנאשם מנסה להשתחרר מאחיזת השוטרים ולכן סייע. בהמשך כשהוטח בו, כי בעדותו הראשית מסר שהנאשם בעט בו כששם ידיו על הירך שלו השיב **"כשבאתי ושמתי את היד הוא בעט בי"** (עמ' 78 שורה 6). **העד הדגים שהשוטר אחז בנאשם כשברך אחת שלו מכופפת מעל צווארו של הנאשם על מנת למנוע ממנו להתרומם או להשתולל** (עמ' 78 שורות 14-17). העד לא זוכר אם ראשו של הנאשם היה על הרצפה.

העד אחז בירך ימין של הנאשם שהייתה מונחת על רגל שמאל שהייתה מרותקת לרצפה ושם את כל משקל גופו על הנאשם. לא זוכר ששם את רגליו על הנאשם ולא זוכר שהכאיב לו אך **הנאשם פנה אליו בזמן שאחז ברגליו וקילל אותו ואיים עליו שישחט אותו את הילדים שלו ואת אמו** (עמ' 79 שורות 3-5 וכן עמ' 80 שורות 15-16). העד לא שמע את הנאשם צורח מכאבים ולא יודע להסביר כיצד סימון דהן כן שמע.

כאמור, כתב האישום לא מייחס לנאשם עבירות כלפי קסוס בחלק זה של האירוע אלא כלפי ריזקאן וגרסת העד אינה עקבית לגבי הסיבה ועיתוי התקיפה על ידי הנאשם ואינה מתיישבת עם עדויות השוטרים ריזקאן ודהן.

הכחיש גרסת הנאשם, כי בעת שסייע להובילו לניידת הנוספת שהגיעה למקום, הוא סובב את האזיקים ובכך הכאיב לו.

המתנדב סימון דהן נצפה בסרטונים מתהלך ועומד ליד השוטר, הנאשם והעד ולכן לא ברור למה העד מסייע לשוטר ולא דהן, ככל שהיה בכך צורך.

37. בעדותו במשטרה מיום 15.6.16 (נ/3) מסר קסוס, כי בשעה 14:00 הוא התקשר למשטרה ומסר שהסניף פתוח "ויש עובדת שמפחדת לצאת בגלל גובס" (עמ' 1 שורות 24-23), אז הגיעו שני שוטרים העד סיפר להם את מה שידוע לו והם "הסבירו לי שבשלב זה אין טיפול משטרי ולא פנו אלי" (עמ' 1 שורה 25). העד התקשר שוב לקראת השעה 16:00 לפני יציאת המנהלת מהסניף על מנת שהנאשם לא יפגוש אותה. הנאשם הודיע לשוטר, כי לא יעזוב את המקום אף שהוסבר לו שאם לא יעשה כן, הם יאלצו לעכב אותו "ריזקאן הוציא אזיקים גובס הושיט לו יד, ריזקאן אזק אותו בעדינות וגם הביא לו את היד השנייה" (עמ' 2 שורות 5-2). הדברים הם בניגוד לעדותו בפניי שכלל לא התקשר בקשר למנהלת מיכל עד לשיחה האחרונה וכן לגבי הפעלת הכח על הנאשם.

ריזקאן ביקש מדהן לסייע לו ושניהם הורידו בעדינות את הנאשם לקרקע. הנאשם המשיך לבעוט ברגליים והעד שם את ידיו על רגליו של הנאשם שלא יזוז והכחיש שהכאיב לו. לדבריו "מאור הצמיד אותו לשפת המדרכה על מנת שלא יזוז הוא כל הזמן ניסה להשתחרר והמשיך לקלל ואמר לשוטר שישחט אותו ואת המשפחה שלו וגם לי אמר שיהרוג אותי ויהרוג את הילדים שלי ואמר לנו תישרפו" (עמ' 2 שורות 13-10). גם כאן האיומים על השוטר ריזקאן היו לאחר שהנאשם הושכב על הרצפה בכח.

38. מדוח אירוע מעצר של קסוס מיום 14.6.16 (נ/4) עלה, כי השוטר ריזקאן הודיע לנאשם על מעצרו ואזק אותו ללא התנגדות, כך שלא הייתה כל דרישה מהנאשם להזדהות כנטען בכתב האישום. העד הצטרף לשוטרים וסייע להם בכך שאחז ברגליו של הנאשם עד לבוא נידת עם אזיקי רגליים, וזאת במשך 15 דקות המתנה. כל הזמן הזה הנאשם לא הפסיק לקלל ולאיים.

39. השוטר מאור ריזקאן נקרא לעדות פעמיים לבקשת ההגנה לאחר שהסתבר שהינו בן זוגה של השוטרת שני חרבי ריזקאן הקשורה בדוה"פ נ/5.

בהגיעו לסניף, קסוס מסר לו שהנאשם איים על עובדת והוא ממתין לה בחוץ והצביע על הנאשם שמסר שהוא מחכה למישהו וסירב לתת מספר תעודת זהות לצורך זיהויו.

הנאשם סירב לעזוב את המקום. לא הוברר מהעדות מדוע לבקש מהנאשם להזדהות אם הגיעו רק כדי לדרוש ממנו לעזוב את המקום. העד הסביר לנאשם שאם לא יעזוב את המקום הוא יאלץ לעכב אותו, והנאשם בתגובה אמר לו "תעצור אותי" והושיט את ידיו (עמ' 94 שורות 28-27). לאחר שנאזק הנאשם לא היה מוכן להתלוות אליו, התנגד והחל להשתולל ולכן "נאלצתי תפוס אותו בכוח, לתפוס אותו בכוח" (עמ' 94 שורה 30). לאחר שעניין בדוה"פ מסר, כי לאחר שביקש מהנאשם להתלוות לניידת הוא איים עליו והקריא את הדברים מדוה"פ "הוא אמר שהוא יודע אפה אני גר הוא ישרוף אותי ביחד עם המשפחה שלי..." (עמ' 95 שורות 2-1). אלא שעל פי עדות קסוס הדברים נאמרו רק לאחר שהנאשם רותק לרצפה והוחזק שם, כטענת הנאשם.

העד השתמש בכח והוריד את הנאשם לרצפה והנאשם השתולל וירק עליו. העד אישר שנעזר בקסוס, כי הנאשם לא

היה אזוק ברגליו והתפרע. קסוס אחז ברגליו של הנאשם. הם המשיכו לעמוד מעל הנאשם כשהוא שוכב על הרצפה, בטענה שלא ניתן היה להסיעו לתחנה בניידת שלו, כי למתנדב דהן אין רישיון נהיגה והעד היה צריך לשבת עם הנאשם מאחור.

העד לא זוכר באיזה אופן השתולל הנאשם וכיצד הורד לרצפה. לדבריו, הוא תפס לנאשם בידיים. בעת שניסו לקחת אותו לניידת הנאשם התנגד ולכן הוא נאלץ לאזוק אותו כשידיו מאחורי גבו ולאחר הגעת הניידת הנוספת הושמו לו אזיקי רגליים.

כשנשאל מה אמר לו הנאשם הוסיף **"הוא אמר שהוא ידפוק לי כדור בראש, שהוא ישרוף אותי בבית. הוא ניסה לירות עלי, באחד הפעמים הוא גם הצליח, בתחנה הוא הצליח"** (עמ' 95 שורות 23-24). דהיינו באירוע זה הנאשם לא ירק על העד אלא רק ניסה, בניגוד לנטען בכתב האישום.

העד מסר שאינו זוכר פרטים חרף ריענון הזיכרון ולכן הוגשו דוה"פ שערך (ת/6) ודוח מעצר (ת/7). על פי ת/7 בחיפוש שנערך על הנאשם לא נתפס דבר.

העד אישר, כי כשקיבל את הדיווח ידע על שני הדיווחים שנמסרו מוקדם יותר באותו יום. העד לא זוכר אם היה לו טבלט עם כל המידע מהאירועים, אבל ניתן היה לצפות בנתונים המכשיר. בהמשך מסר, כי שני הדיווחים עליהם ידע (אירוע 136 ואירוע 148) לא כללו את פרטיו של הנאשם ולכן לא יכול היה לזהותו. לא זכור לו שקסוס מסר לו את פרטי הנאשם. כשהוטח בו שסימון דהן אישר שראו את פרטי הנאשם השיב שהוא לא ראה זאת, וכי **העיכוב לא היה בגין אי מסירת הפרטים אלא בגין האיומים** (עמ' 99 שורות 14-15). כך שהעילה לעיכוב היא בשל **"... מדובר באירוע של איומי הבחור לא רצה להתפנות מהמקום..."** (עמ' 100 שורה 14).

לדברי העד, הנאשם לא עוכב מיד, כי העד שמע רק את גרסת קסוס ולא את המתלוננת וטרם הוגשה תלונה. המטרה הייתה להרחיק את הנאשם מהסניף. בהמשך הוסיף, כי חרף דברי האיום שנמסרו על ידי קסוס **"הגישה הראשונה זה לא להגיד לו אתה עצור"** (עמ' 100 שורות 32-30). כשהוטח בו שדבריו חסרי היגיון מאחר שאם הנאשם היה מתפנה מיד, אזי לא היו לו את פרטיו כדי להביאו לחקירה אחרי שתוגש תלונה, השיב שהמתלוננת או קסוס היו מוסרים את פרטיו. מדובר בהסברים תמוהים מאוד של העד. החלטתו להסתפק בעזיבת הנאשם את המקום, חרף מידע על איומים על מנהלת בסניף, ולהורות על מעצרו בשל הסירוב לעזוב את המקום תמוהה.

העד שלל טענת ההגנה, כי הוא מנסה להצדיק בדיעבד את האלימות בה נקט שלא לצורך כלפי הנאשם.

העד אישר, כי עד לשלב ששם אזיקים על הנאשם למעט סירובו להזדהות, לא היה כל אירוע חריג ואין לעד הסבר מה קרה אחרי הנחת האזיקים שגרם לנאשם להשתולל. העד לא מאמין שהאזיקים היו הדוקים מדי על ידיו של הנאשם, אך אישר, כי ניתן להניח אזיקים בצורה הדוקה או רפויה יותר והנאשם לא טען בפניו שהאזיקים מכאיבים לו והוא אינו זוכר את אופן אזיקת הנאשם.

בעת שהוריד את הנאשם לרצפה והחזיקו בו שם, לא זכור לו ששמע אותו זועק מכאבים. אין לו הסבר איך סימון דהן שעמד לידם שמע את זעקות הנאשם מכאב, אם כי לא אישר ולא שלל שהנאשם צרח מכאבים כנטען (עמ' 105

שורות 6-7 ושורות 24-25). לא ברור איך ייתכן שהעד לא שמע את זעקות הנאשם מכאב כאשר שמע את הקללות והאיומים ועמד קרוב לנאשם יותר מדהן סימון.

העד טען שאינו זוכר, ששם ברך אחת על גבו של הנאשם ואת השנייה על צווארו והצמיד אותו לרצפה (עמ' 106 שורות 1-4). בהמשך מסר שאינו שולל שעשה כן כדי לרתקו לרצפה. העד הפנה לדוה"פ שלו שם נרשם שאחז בידו של הנאשם והוריד אותו לרצפה בכח ואינו זוכר שימוש שלו ברגליים. העד לא יודע למה לא צוין בדוה"פ שלו, כי הנאשם הוצמד לרצפה כפי שהעידו קסוס ודהן, אף שמדובר בנתון חריג.

העד שלל גרסת דהן לפיה הנאשם רותק לרצפה במשך 15 דקות עד להבאת אזורי רגליים.

העד לא סיפק הסבר מדוע לא ניתן היה להושיב את הנאשם בצד או בתוך הניידת שהייתה במקום. מהתיעוד המצולם, עדותו של הנאשם והעובדה שדהן מסתובב במקום מבלי שהיה צורך בעזרתו, אין בידי לקבל, כי היה צורך בריתוקו של הנאשם לרצפה במשך דקות ארוכות באופן שעוברי אורח הבאים לסניף נעצרים לראותו במצב זה ולשמוע את זעקותיו מכאב ועובדים מהסניף אף הם יוצאים לצפות במתרחש.

העד לא ראה חבלות על הנאשם אף שאין מחלוקת שהנאשם היה חבול בעת חקירתו.

העד הוסיף שלאחר שהנאשם נרגע הוא ניסה להרים אותו אבל זה שב להשתולל ולכן הורד שוב לרצפה ולכן **"המצב הבטוח הוא להקפיא מצב ולא להמשיך להחמיר את המצב"** (עמ' 107 שורות 10-13 וכן עמ' 110 שורות 29-30). לדבריו **"אם זה היה בן אדם נורמטיבי שלא מתנגד ולא משתולל היה נכנס לניידת ויכול היה להמתין בניידת. כיוון שלא הייתה אפשרות הקפאתי את המצב"** (עמ' 112 שורות 1-2).

לאחר שהוצג לו הסרטון ובו לא נראה הנאשם מתנגד בעת לקיחתו לניידת השיב שייתכן שלא רצה ללכת וזו בעצם ההתנגדות. לאחר צפייה בחלק נוסף בסרטון העד אישר, כי הנאשם הוכנס לניידת של העד ולא לניידת שהגיעה מאוחר יותר. העד התקשה להסביר את הפער בין הרשום בדוה"פ, כי הנאשם הורד לרצפה בשנית לאחר שהשתולל בעוד בסרטון הוא נלקח ישירות לניידת.

בעדותו השנייה בפני הוסיף, כי לא הגיע למקום כדי לעצור את הנאשם (עמ' 130 שורות 8-11). לשאלה מדוע לא חיכו לראות מה יעשה הנאשם השיב שתפקידם למנוע את העבירה ולא לחכות שזו תבוצע ואם הנאשם היה עוזב את המקום או מוסר את פרטיו האירוע לא היה מתפתח כפי שהתפתח. כשנשאל מדוע לא הסתפקו בסיוע למנהלת לצאת מהסניף בבטחה ולמה היה צורך להשתלט על הנאשם השיב **"לא יודע לענות לך על זה"** (עמ' 132 שורות 1-4). אלא שגרסה זו לא מתיישבת עם העובדה שהצוות הראשון שהגיע מוקדם יותר למקום לא דרש מהנאשם לעזוב את המקום ולא עיכב או עצר אותו והצוות של העד הגיע רק כדי לוודא שהנאשם לא יפריע למנהלת ביציאתה מהסניף, כך שניתן היה להבטיח את יציאתה בבטחה מבלי לפנות כלל לנאשם.

גם ב- 6/ת, דוה"פ של העד מיום 14.6.16 נרשם, כי קסוס מסר שהמנהלת המאוימת יוצאת בשעה 16:20, ולכן הוא מבקש סיוע וזו מטרת הגעתם. קסוס מסר להם שיש עובדת שמפחדת לצאת מהסניף. הנאשם סירב להזדהות ולהתפנות מהמקום בטענה שהוא מחכה למישהו שיצא אליו. בשלב זה **"מסרתי לחשוד שבמידה והוא לא יעזוב**

את המקום אני אאלץ לעכב אותו איתי לתחנה, החשוד מסר תעצור אותי אני לא ילך. מסרתי לחשוד שהוא עצור ואזקתי אותו עם אזיקים מלפנים". הנאשם סירב להתלוות לניידת, קילל ואמר "אני ישב עליך בכלא, אתה לא מכיר אותי", "אני אדפוק לך כדור בראש", "אני יגיע אליך לבית ואשרוף אותך ביחד עם המשפחה שלך". הנאשם השתולל ולכן "הורדתי אותו לרצפה בכוח תוך כדי שאני אוחז בידו. החשוד התחיל לבעוט עם הרגליים, אחד המאבטחים שבמקום עזר לי ואחז את רגלו צמוד לרצפה ע"מ שלא ישתולל". בזמן שהמתינו לניידת נוספת שתעזור להוביל אותו לתחנה, הנאשם השתולל, קילל, ירק ואיים ולא נתן לקחת אותו לניידת בצורה בטוחה. לאחר שהנאשם נרגע, הוא הרים אותו ובזמן ההליכה לניידת התחיל שוב להשתולל ולכן השוטר נאלץ להורידו בשנית לרצפה.

מ-ת/6, עולה שהאיומים החלו לאחר שהנאשם נאזק בטרם הושכב על הרצפה, וכי לא הושמעו איומים על קסוס ולא ננקטה אלימות כלפי האחרון מצד הנאשם.

חרף האמור לעיל, יתר הראיות בתיק מלמדות, כי תגובת הנאשם בקללות איומים ויריקה הייתה לאחר שרותק לרצפה ולא כפי שטוען העד.

40. **סימון דהן**, מתנדב בסיוור, שהתלווה לשוטר ריזקאן מסר שהם הגיעו למקום בשל דיווח על אדם שמאיים על מנהלת בסניף, שאמורה לצאת בשעה 16:20 ויש צורך בסיוע. קסוס הצביע על הנאשם שעמד בחוץ, אך לא מסר להם מספר תעודת זהות שלו. בעת שנקראו למקום קיבלו את השתלשלות הדיווחים לגבי הנאשם כפי שנמסרה מהבוקר ואלה כללו את פרטיו המלאים, אך המידע נשאר במכשיר הטבלט שבניידת. יש לציין, כי על פי הסרטונים הניידת המשטרתית עמדה בסמוך אליהם ולא הייתה מניעה לגשת לניידת ולבדוק את זהותו של הנאשם בטבלט.

העד אישר, כי לא רשום בדו"פ שלו שהסיבה לעיכוב הנאשם היא איומים על מאן דהוא.

הנאשם סירב להזדהות, ריזקאן אמר לו לעזוב את המקום אחרת יעכב אותו, אך זה סירב, הושיט את ידיו קדימה לצורך מעצרו ותוך כדי מעצרו הוא החל להשתולל. בעת שריזקאן לקח את הנאשם לניידת, האחרון השתולל. הנאשם קילל ואיים שישרוף את ריזקאן וכן "אני אכניס לך את הכדור של נשק לפה ואירה עליו" (עמ' 23 שורות 28-30).

לאחר ריענון הוסיף שהנאשם אמר שישרוף גם את המשפחה של ריזקאן. גם כשהוא על הרצפה המשיך הנאשם להזיז את ידיו ורגליו ואינו זוכר מה אמר בשלב זה. קסוס סייע לריזקאן והעד עמד לידם.

העד, כמו ריזקאן, אישר שאם הנאשם היה עוזב את המקום, כל האירוע היה נמנע. הסירוב של הנאשם הוא סירוב לציית להוראת שוטר ושוב אין הסבר איך הדבר מתיישב עם הגעה בגין איומים על מנהלת בסניף.

העד לא זוכר שהנאשם התלונן שהאזיקים לוחצים לו. לאחר שנאזק ריזקאן תפס את הנאשם, הפילו לרצפה ושם את רגלו על גבו שלא יזוז. אישר שבזמן זה הנאשם צרח מכאבים (עמ' 32 שורה 26 עד עמ' 33 שורה 1). הנאשם רותק לרצפה כשהוא שוכב על הבטן עם פניו לרצפה במשך דקות, כי לא היו להם אזיקי רגליים. טען שהנאשם לא

הוכנס לניידת שלהם אלא לניידת שהגיעה מאוחר יותר ולאחר שהוצג לו הסרטון חזר בו מהדברים. כשנשאל איך הנאשם התנגד בעת שנלקח לניידת שלהם השיב שאחזו בו שניים ולכן לא יכול היה להתנגד, זאת בניגוד לעדויות קסוס וריזקאן. העד אישר שבניגוד לאמור בדו"פ שלו לפי הסרטון שהוצג לו הנאשם לא השתולל כאשר הוכנס לניידת שלהם. את אזיקי הרגליים שמו לנאשם אחרי הגעת הניידת הנוספת.

41. על פי דו"פ של דהן סימון מיום 14.6.16 (נ/1) הדיווח היה על אדם חולה נפש המאיים על מנהלת בסניף ובקשה לסיוע. הנאשם לא נענה לדרישת ריזקאן לעזוב את המקום ו"אמר **תעצור אותי אני לא זז והגיש את ידיו קדימה**", ריזקאן אזק אותו וביקש ממנו להתלוות לניידת, אז החל הנאשם להשתולל ולקלל ואיים "אני **ישים לך כדור בראש, אני אשורף לך את המשפחה**". אלא שעל פי עדותו של קסוס הנאשם איים רק לאחר שרותק לרצפה. לדבריו, הוא כל העת עמד בצד, כפי שניתן לראות בסרטונים, והוסיף שלאורך כל האירוע, הנאשם קילל ואיים מבלי לפרט מה אמר.

42. **סימון רטנר** הגיע לסייע לשוטרים ריזקאן ודהן. העד אישר שיש פער בין האמור בדו"פ שלו (ת/4), על כך שהנאשם התעמת עם שוטרים, לבין המוצג בסרטון, בו אין עדות לעימות שכזה, וכנראה שהיה זה עימות מילולי. לו היה עד לתקיפת שוטר או התנגדות למעצר היה רושם זאת. העד הסיע את הנאשם לתחנה המשטרה והכניסו לתחנה ולא היה כל אירוע חריג. העד לא זוכר מי נשאר לשמור על הנאשם בחדר המעוכבים ולא ידוע לו שצולם על ידי מי מהשוטרים.

43. **השוטר אייל בוס** תיעד את חקירת הנאשם. הוא סבר שניתן לחקור את הנאשם בקצרה בטרם שליחתו לקבלת טיפול רפואי, כי החבלות על גופו לא היו חמורות.

הנאשם בחקירתו (ת/9) הציג לעד את החבלות וביקש טיפול רפואי. העד לא זוכר למה לא רשם מה ראה לנוכח סירוב הנאשם לצילום החבלות ולא יודע להסביר מדוע לא עמד על תיעוד זה.

אחרי החקירה הנאשם הועבר לחזקת סיירים וזה באחריותם לדאוג שיקבל טיפול רפואי ואינו יודע מה עשו בעניין.

44. **הנאשם** סיפר, כי הגיעה ניידת, השוטרים דיברו עם קסוס ועזבו את המקום מבלי לפנות אליו.

בהמשך הגיע ריזקאן שלאחר שיחה עם קסוס, הורה לו לעזוב את המקום אך הוא סירב, כי לא הייתה עילה לדרישה זו. ריזקאן אמר לו שאם לא יעזוב הוא יעצר והנאשם בתגובה אמר "תעצור אותי" והושיט את ידיו. ריזקאן שם אזיקים על הנאשם שצרח מכאבים בגלל שלחצו לו עם האזיקים על העצמות. ריזקאן אמר לו לשתוק. ריזקאן החזיק אותו על הרצפה כשהוא שם לו את הרגל על החוליות מהן הוא סובל עם פניו לרצפה. קסוס הגיע לעזור לריזקאן ואף הוא הכאיב לנאשם.

45. מחקירת הנאשם מיום 16.6.16, (ת/2) עלה, כי הוא סירב לעזוב את המקום בטענה שהוא מחכה למוטי חיימוביץ. ריזקאן אמר לנאשם לכבות את הסיגריה וזה סירב, אז אמר לו השוטר "אם אתה לא עוזב אני עוצר אותך, אמרתי לו תעצור אותי אין לך שום עילה ואז השוטר תפס לי את היד הרגשתי אותו קצת

מפעיל כוח... ואז השוטר השני בכוח עיקם לי את היד והוציא לי את הסיגריה מהיד, בינתיים השוטר הראשון היה מבולבל אמר לי אתה עצור אתה מעוכב, התחיל להשתמש באלימות ואלימות קשה אני לא התנגדתי לאזיקה של הידיים הם הפעילו כוח הפילו אותי לרצפה אלה הסימנים" (שורות 65-71).

בהערת שוטר נרשם "החשוד מראה לי סימני שריטות על מרפק יד שמאל וכתף שמאל" (שורה 72).

הנאשם הוסיף, כי "השוטר לחץ לי את האזיקים שכבתי על הרצפה הוא שם לי את הברך שלו על החוליות ולחץ לי את הראש ואת הצוואר על המדרכה בכוח עיקם לי את הידיים על האזיקים שאני צורח מכאבים" (שורות 73-74). בהערת שוטר נרשם, כי ישנם סימנים על הידיים במקום של האזיקים. השוטר השני תפס לו ברגליים "בצורה אכזרית ולחץ לי את העצמות של הרגליים שהכאבים שמה היה משהו מטורף לגמרי ואז התחלתי לצעוק ולקלל לא יודע מה אמרתי ניסיתי להזיז את הרגליים אבל לא יכולתי היו ארבעה עליי" (שורות 76-78).

הנאשם הודה, כי בחקירה קודמת לא שיתף פעולה וסירב לצילום החבלות על גופו, וכעת הוא מסכים. הנאשם הודה, כי יתכן שהתפרץ ואמר דברים אך הוא חש "חוסר אונים כששומר זוטר סתם זבל מתעלל באנשים קובע אם אני אחיה או לא אחיה" (שורות 140-141) ויתהא איך יוכל לדבר עם המנהלת אם לא נותנים לו להיכנס לסניף. לדבריו, קסוס מכיר את אופיו ואת נקודות התורפה שלו ולכן התנהג כפי שהתנהג. הנאשם אל שלל שקילל את ריזקאן ואמר לו "אני אקרע אותך", והסביר "הכל יכול להיות כבר לא הייתי בשכלי מה שבטוח שהוא גרם לכל מה שקרה עדיף שיקלל ולא ירים ידיים באופן קבוע" (שורות 171-174).

הנאשם לא שלל שבעט עם רגליו, כי לא הייתה להם כל עילה לעצור אותו הוסיף "אני כבר לא יודע הייתי בעננים השוטרים היו צריכים להפסיק אותו (את קסוס - א.ס.ח) מלהתעלל בי" (שורות 188-197).

הנאשם לא שלל את האפשרות שאמר שידפוק לשוטר כדור בראש ויגיע אליו הביתה וישרוף אותו, כי "באותו רגע הכל בגלל התקף מכאבים זה בלתי אנושי" (שורה 212).

הנאשם ביקש להוסיף, כי פנה לקהילה טיפולית על מנת להשתקם אך ההתנהלות כלפיו הייתה מכשילה. הוא סירב לעזוב את המקום, כי המתין לתשובתו של מוטי חיימוביץ ולא בכדי לפגוע באיש, כפי שניתן לראות בתיעוד המצלמות הוא גם לא התנגד למעצר אלא הושיט את ידיו.

הנאשם מסר שאינו יודע למה השאירו אותו מרותק לרצפה זמן רב ולמה לקחו אותו לניידת בצורה כוחנית, לא אנושית ומשפילה.

46. בחקירתו מיום 16.6.16 (ת/2 והתיעוד שלה ב-ת/3) מסר הנאשם, כי ככל שהוא קילל את השוטר ריזקאן בזמן שפנה אליו היה זה בגלל שלחץ לו עם האזיקים על העצמות וגרם לו להתפתל מכאבים, ובשל כך שנעצר ונאזק ללא כל עילה. ב-ת/11 הודה שקילל בגלל האלימות שספג.

47. בתיעוד מצלמות האבטחה יש לתמוך בגרסת הנאשם, כי לא עשה כל פעולה שהצדיקה את הדרישה שיעזוב

את המקום או את מעצרו בהמשך.

במצלמת הכניסה לבניין, מצלמה 19, הנאשם עומד סמוך לכניסה לסניף ללא מעש.

במצלמה 20, הנאשם מסתובב בסמיכות לכניסה לסניף ונעמד שם. ברחבה עוצרת ניידת והשוטרים ריזקאן ודהן ניגשים לתוך הבניין. השוטרים משוחחים עם מישוה בכניסה ולאחר מכן הולכים לנאשם וקסוס מצטרף אליהם. הנאשם מושיט ידיו לאחר שריזקאן מוציא אזיקים. בשעה 17:13 משכיבים את הנאשם על הרצפה, דהן הולך לניידת וקסוס, ריזקאן והנאשם על הרצפה. קסוס מוציא משהו מידי הנאשם. דהן חוזר מהרכב ועומד לידם כשכולם עדיין על הרצפה. דהן הולך לרכב, חוזר ממנו, עומד לידם ולא מתערב וחוזר על כך. בשעה 17:23:45 ניתן לראות את תנועות הגוף של מי שמעל הנאשם וישנה התנגדות מצד הנאשם. לאורך חלק נכבד מהאירוע נוכח במקום אדם מבוגר שיצא מהסניף וצפה בנעשה והוא לא נחקר בתיק. בשעה 17:24:47, מקימים את הנאשם ומכניסים אותו לניידת שעמדה שם כל העת. הנאשם יושב בניידת ללא כל אירוע חריג. בשעה 17:25:38 הגיעה ניידת נוספת, בטרם שהנאשם הועבר אליה, נראה שכל המעורבים על הרצפה ולאחר מכן הובל הנאשם לניידת השנייה שאינה נמצאת בתוך טווח הצילום.

בזמן שהנאשם הושכב על הרצפה הבאים והיוצאים מהסניף והעוברים והשבים ברחוב רואים אותו על הרצפה. חרף טענות הנאשם שזעק מכאבים איש מעובדי הסניף שיצאו לראות את האירוע ובוודאי העוברים והשבים לא נחקר בתיק.

48. אם אכן נמסר דיווח של איומים על המנהלת מדוע הסתפק ריזקאן בדרישה שהנאשם יעזוב את המקום ולא הורה על עיכוב לחקירה. מהדיווח ברור שהאיום על המנהלת נמסר כבר בשעת הצהריים והשוטרים שהגיעו מספר שעות לפני השוטר ריזקאן לא מצאו כל עילה לפנות לנאשם.

השוטרים והמאבטח קסוס אישרו שלו עזב הנאשם את המקום לא היו עושים דבר, והוא נעצר רק לנוכח סירובו לעשות כן.

בניגוד למתואר בכתב האישום לאחר שהנאשם סירב לעזוב את המקום ובטרם נאזק בידיו הוא הושיט את ידיו למעצר וטען שאין כל עילה לסילוקו מהמקום ורק לאחר שנאזק החל להתנגד להמשך מעצרו. גרסתו נתמכת בעדויות קסוס, השוטרים ריזקאן ודהן והתיעוד בסרטונים.

בנוגע לעבירות כנגד השוטרים, נוכח קביעותיי בנוגע לעבירות כלפי המאבטחים ומשלא הוכח, כי נעברה עבירה על ידי הנאשם ומשלא סברו השוטרים שיש עילה לעיכובו או מעצרו של הנאשם, הרי שלא היה מקום לדרוש ממנו לעזוב את המקום, לא להזדהות ובוודאי שלא להורות על מעצרו. ככל שבוצעה עבירה היה על השוטרים להודיע לו על עיכובו או מעצרו ואת העילה לכך, אך דווקא הדרישה שיעזוב את המקום שאחרת יעוכב מלמדת שלא היה כל בסיס למעצרו. בנסיבות אלה, והגם שהנאשם הושיט את ידיו למעצרו, התנגדותו למעצרו, הייתה כדין.

למען הסר ספק, עצם הימצאותו של הנאשם בסמוך לסניף אינה עילה לעיכובו או מעצרו ואף הדרישה, כי יעזוב את המקום לא היה לה כל בסיס.

49. נוכח מעצרו הלא חוקי של הנאשם, ובשים לב לכך שהורד לרצפה בכח, רותק לרצפה במשך דקות ארוכות ללא כל הסבר המניח את הדעת, תוך שהוא זועק מכאבים כאשר ריזקאן וקסוס ממשיכים להחזיקו על הרצפה, הרי שהקללות והאיומים היו בתגובה למעצר לא חוקי ולפעולה של שימוש בכח שלא לצורך ובאופן מכאיב ומשפיל, ולכן מזוכה הנאשם מעבירות של תקיפת ריזקאן, איומים עליו והתנגדות למעצר.

עוד ייאמר, כי אף מטעמים של הגנה מן הצדק יש להורות על זיכוי הנאשם לנוכח מעצרו הלא חוקי והכח הרב שהופעל כנגדו בנסיבות שתוארו לעיל.

ג. עבירות כלפי השוטרים בתחנת המשטרה

50. על פי המתואר בכתב האישום לאחר הגעת הנאשם לתחנת המשטרה הוא המשיך לקלל ולאיים על השוטר ריזקאן באומרו "יבן של זונה.. אני ישרוף אותך ואת המשפחה שלך.. אני ישרוף אותך במיטה". הנאשם ירק לעבר השוטר ריזקאן ופגע בחולצתו.

בעוד הנאשם ממתין בחדר המעוכבים הוא החל לקלל ולאיים על השוטר חן ברנשטיין באומרו "אתה נאצי, אני מחכה ליום שאני ישתחרר מכאן אני ישרוף אותך, בן זונה, אני ירצח את הילדים שלך ואת ההורים שלך, אני ישים לך מטען". כאשר ביקש ברנשטיין לערוך חיפוש על הנאשם, שב הנאשם קילל וירק לעברו פעמיים והתקדם לעבר השוטר בצורה מאיימת.

51. **מאור ריזקאן** אישר שהיה עם הנאשם בחדר המעוכבים, שם הנאשם קילל וירק עליו. מאחר שלא רשם פרטים רבים בנושא בהתייחס להשתלשלות הדברים בחדר המעוכבים הוא לא זוכר דבר. אישר ששהה עם הנאשם בחצר תחנת המשטרה בשלב כלשהו ולא זוכר למה. הנאשם ישב על כסא אזוק בידיו וברגליו והעד מניח שהידיים היו מאחורי הגב.

העד לא זוכר אם צילם באמצעות הטלפון הנייד שלו את הנאשם בשלב זה, כטענת הנאשם, ולא זוכר ששוטר אחר עשה כן. העד לא רשם את הדברים שהיו במהלך השמירה על הנאשם, כי לא נוהגים לתעד זאת. לא זוכר שהיו חבלות על הנאשם והוא לא הציע טיפול רפואי לנאשם במהלך שהותו איתו. אם הנאשם היה מבקש ממנו לראות רופא הוא היה מתעד את הדברים. לא יודע לומר אם בחדר המעוכבים הנאשם המשיך להיות אזוק עם ידיו מאחורי הגב.

בדו"פ של העד מיום 14.6.16 (ת/6), נרשם שגם בתחנת המשטרה הנאשם המשיך באיומים וקללות וירק לעבר העד. בהערה בתוך דו"פ שעניינה "הבהרה לדוח" נרשם, כי בעת המתנת החשוד בתחנה הוא המשיך לקלל ולאיים "אני ישרוף אותך ואת המשפחה שלך" "אני ישרוף אותך במיטה" וכן ירק עליו ופגע בחולצתו.

52. **סימון דהן** בעדותו בפני מסר שהיה עם הנאשם וריזקאן בחדר המעוכבים והנאשם קילל ואיים על השוטר ריזקאן, אך לא רשם את הדברים בדו"פ. העד צילם בטלפון הנייד שלו את מה שקרה בחדר המעוכבים והחומר מצוי בביתו. החומר לא הובא לדין ולא נמסר לאיש. תמוה ביותר שיש תיעוד של מה שקרה בחדר

המעוכבים ואין לכך כל זכר בחומר החקירה והדבר מעלה תהיות לגבי יתר פעולות העד בתיק וחשש למסירה סלקטיבית של חומרים.

הם היו עם הנאשם בחדר המעוכבים עד השעה 22:00 לערך כאשר המעצר בוצע לאחר השעה 16:00. הנאשם קם לפתע וירק על ריזקאן והעד אינו זוכר למה עשה זאת ומה קדם לכך. אישר שהוא וריזקאן עשו חיפוש על הנאשם בעת המעצר וכך גם בחדר המעוכבים ולא נתפס דבר. העד לא יודע אם דאגו לנאשם לקבלת טיפול רפואי במהלך הזמן שהשגיחו עליו.

לא שמע את הנאשם צועק מכאבים בתחנה. לא יודע אם הנאשם היה אזוק לכסא מאחור, וככל שהדבר נעשה, זה כדי להרגיעו כשהשתולל.

מהאמור לעיל עולה שהשוטרים דהן וריזקאן שהו עם הנאשם בחדר המעוכבים, ערכו עליו חיפוש ודהן אף צילם אותו בטלפון הנייד, כפי שטען הנאשם.

53. **השופט רועי ברם**, שימש מעין מנהל החקירה בתיק. על פי ת/18 מזכר של העד מיום 16.6.16 החומר נשלח למח"ש בפקס ביום 16.6.16. אף שאין בתיק ראיה שהסרטונים הועברו למח"ש, הוא משער שאלה נשלחו בתוכנת הוואצאפ.

אין הסבר למה לא נבדקו טענות הנאשם לגבי עדים שראו את שהתרחש בחדר המעוכבים. לא זוכר אם קיבל את הסרטונים מקסוס בעת שגבה את עדותו ביום 15.6.16 (נ/3).

54. **השופט חן ברנשטיין**, מסר שכמנהל משמרת סיור, תפקידו כולל עריכת חיפוש לתפיסת כלי תקיפה ולוודא שהעצורים מקבלים את זכויותיהם. מדובר במאות אירועים בשנה ולכן אינו זוכר דבר מהאירוע הנטען. על פי הרשום בדו"פ שלו הנאשם קילל ואיים עליו (עמ' 135 שורה 22). לאחר ריענון זיכרון מסר שהנאשם התקרב אליו ודחף אותו.

בכל החלפת משמרת הם עורכים חיפוש על המעוכבים/העצורים כדי לוודא שלא פספסו תפיסת חפץ בחיפוש (עמ' 138 שורות 1-12). כשהוטח בעד שלא ביצע את החיפוש על הנאשם בתחילת משמרת אלא לאחר שנטען שהנאשם איים וקילל אותו השיב שאינו זוכר את האירוע והפנה לדו"פ. העד לא רשם מתי הגיע לחדר המעוכבים, באיזו שעה ערך את החיפוש על הנאשם, מי היה עמו בחדר המעוכבים וכמה מעוכבים היו שם. לדבריו, אין רשימה של המעוכבים/העצורים ששהו בחדר באותו היום.

אין לעד הסבר מדוע כלפי השופט רטנר לא נקט הנאשם בקללות ואיומים.

העד לא זוכר שדאג לטיפול רפואי לנאשם, אם היה עושה כן היה מציין זאת בדו"פ והכחיש שמנע ממנו טיפול רפואי. לא זוכר ששופט אחר צילם את הנאשם בטלפון הנייד. נערך חיפוש בבגדיו של הנאשם אך הוא לא הופשט והכחיש טענת הנאשם, כי רק על האחרון נערך החיפוש בחדר המעוכבים ולא על יתר הנוכחים.

כל שימוש בכח שבוצע נרשם בדו"פ של העד. הנאשם היה אזוק ולכן לא היה צורך להשתמש בכח. הכחיש

שהנאשם נאזק לספסל בחדר המעוכבים ושהיה כבול בידיו מאחורי גבו.

לדברי העד, אין קשר בין החיפוש שנערך על הנאשם לאיומים על העד, גם אם זה נראה כך. אלא שממזכר של העד (ת/19) עולה שיש קשר בין הדברים כטענת הנאשם.

55. ממזכר של השוטר **ברנשטיין** מיום 14.6.16, ת/19, עלה ש"**במהלך השמירה עוזיאל לא הפסיק לקלל אותי ולאיים ללא סיבה....**" ואמר, כי ישרוף אותו כשיתחרר וירצח את ילדיו והוריו וישים לו מטען. העד נכנס לחדר המעוכבים כדי לערוך חיפוש על הנאשם, לחפש כלי תקיפה ולכן ביקש ממנו שיקום ויעמוד ליד הקיר. הנאשם לא שיתף פעולה וירק לכיוונו אך לא פגע בו וחזר על האיומים תוך שהוא מתקדם לעברו, נושך את השפתיים ופותח את עיניו. הנאשם סירב לעריכת החיפוש אף שהוזרז שהעד ישתמש בכוח. הנאשם התקרב לעד ודחף אותו בחזה אז תפס העד בידו הימנית של הנאשם וניסה להפילו לרצפה. הנאשם התנגד ולכן העד שם את רגלו על שרשרת אזיקי הרגליים ומשך אותה כלפי מטה, אז נפל הנאשם על הרצפה והעד ביצע חיפוש ללא התנגדות, במהלכו לא נתפס דבר. השוטר הבחין בסימן אדום ביד ימין של הנאשם ואינו יודע אם הדבר הוא מנפילה או עקב השימוש בכוח בעת המעצר לפני כן. הנאשם המשיך לקלל ולאיים שיפגע בעד באמצעות מטען, במכות וידקור אותו ואת משפחתו.

לפי המזכר החיפוש נעשה לאחר הקללות והאיומים ולא נרשם שחיפוש נערך גם על יתר הנוכחים בחדר המעוכבים. מזכיר, כי לפי עדותו של דהן נערך חיפוש על הנאשם על ידם בעת מעצרו ואף בחדר המעוכבים, כך שברנשטיין ביצע חיפוש שלישי בנאשם בתוך מספר שעות.

מהאמור לעיל ניתן להסיק, כי החיפוש נערך במהלך המשמרת ולא בראשיתה, בעת החלפת משמרת, דבר התומך בגרסת הנאשם שהחיפוש נעשה שלא לצורך ועקב התנהגותו כלפי ברנשטיין.

השוטר מתנה נכח בחיפוש על הנאשם בחדר המעוכבים עם ברנשטיין ולא תיעד את השימוש בכח המתואר לעיל. לפי ברנשטיין ומתנה זה נעשה בעת החלפת משמרת דהיינו בנוכחות המשמרת היוצאת וזו הנכנסת. לו נערך החיפוש בתחילת משמרת, הרי שנכחו בו מספר שוטרים ולכן לא ייתכן שאיש מהם לא יערוך כל תרשומת חרף היותו עד לאירוע בו נעשה שימוש בכח.

מכאן שלא נכחו שוטרים נוספים, וכי לא מדובר בהחלפת משמרת אלא בחיפוש שנערך בתגובה לקללות ואיומים מצד הנאשם כלפי ברנשטיין.

זאת ועוד, אין מחלוקת שבחדר נכחו מעוכבים/עצורים נוספים שניתן היה לגבות את עדותם או לפחות לערוך רשימה שכזו לאחר שהנאשם העלה טענותיו, כי הופעלה אלימות כלפיו בנוכחותם. בנסיבות אלה, יש להניח שעדות הנוכחים בחדר המעוכבים היה בה לתמוך בגרסת הנאשם.

56. **הנאשם** סיפר, כי בחדר המעוכבים בתחנה, חדר נעול, הנאשם ישב על כסא כשידיו אזוקות לאחור. ריזקאן סובב את הכסא ודחף אותו לכיוון הסורגים כדי שיהיה עם הגב לחדר.

כבלו אותו מאחורי הגב בצורה כואבת, יד מעל הראש ויד שניה מאחורי הגב, העיד על עצמו ש"התחרפן", צעק

וקילל ולא ידע מה הוא עושה.

הנאשם הודה שירק על ריזקאן כדי שלא יתקרב אליו, כי זה ניסה לצלם אותו ואמר שיפרסם זאת ברשתות החברתיות כשהשמיעו שיר של הנאשם שפורסם באתר יוטיוב ודרשו ממנו לשיר, דבר שגרם לו לתחושת השפלה.

הוא ביקש טיפול רפואי ולא קיבל.

ברנשטיין ומתנה נכנסו לחדר המעוכבים שחררו את האזיקים מהספסל, שמו לו אזיקי רגליים וכבלו אותו מאחור. ברנשטיין אמר לו להסתובב לחיפוש, הנאשם השיב שכבר עשו עליו חיפוש. הוא הסתובב, ברנשטיין בעט בו ברגל ואמר לו לפסק רגליים, הורידו לו את הבגדים, ברנשטיין היכה בו בצלעות במספר אגרופים, הנאשם נפל ונפגע בלחי שמאל, איבד הכרה ואז הם נעלמו.

כאמור, אף שהנאשם וברנשטיין ממקמים את השוטר מתנה בחדר המעוכבים בעת האירוע, הרי שהשוטר מתנה לא ערך כל תיעוד לגבי האירוע הנטען על ידי הצדדים, חרף השימוש בכח.

57. מחקירת הנאשם מיום 16.6.16, (ת/2) עלה, כי לאחר שהגיע לתחנה השוטר ריזקאן "סיבב לי את האזיקים על העצמות ואני קיללתי אותו, מרוב עצבנים שלי זרקתי מילים שאני אתנקם בו לא זוכר מה אמרתי, אני סובל מחרדות והתקפי זעם, ואז הוא דפק אותי עם הכיסא עם הפנים לכיוון הסורגים שאני אהיה עם הגב אליהם והכל היה באכזריות ואני רק קיללתי אותם" (שורות 88-90).

בהמשך הגיעו השוטרים ברנשטיין ומתנה טענו שעליהם לערוך עליו חיפוש "נתנו לי בעיטות ברגליים שאני אפסק את הרגליים רצו שאוריד את המכנסיים ... ושאני אתכופף, הרגשתי הכי מושפל בעולם באותו רגע גם ככה הייתי פגוע בכל הגוף..." " וברנשטיין השכיב אותו על הרצפה ואמר לו שהוא יגמור אותו (שורות 100 עד 103). כשברנשטיין זרק אותו על הרצפה הוא קיבל מכה בראש ובעין ויתכן שאף איבד את ההכרה. לאחר מכן הוא הרים אותו, נגח בו והיכה בו באגרופים ואמר לו שהוא ירסק לו את העצמות והציג שריטה בכף רגל ימין בפני החוקר. לדבריו לא פינו אותו לקבל טיפול רפואי חרף החבלות שנגרמו לו וההבטחות, כי יקבל טיפול רפואי. הנוכחים בחדר המעוכבים יעידו על האלימות שספג מברנשטיין. הנאשם הודה שאמר את הדברים לברנשטיין ברגע של תסכול על מה שעשה לו.

58. מטעם ההגנה העידו השוטרים גולן דורון ורון מתנה בקשר לטענות הנאשם לתקיפתו בחדר המעוכבים ולכך שלא פונה לקבלת טיפול רפואי חרף בקשתו אך אלה מסרו שהדברים לא ידועים להם ולא זכורים להם.

השוטר גולן דורון מסר, כי ככלל בעיה רפואית מטופלת מיד באמצעות פינוי לבית חולים או הזמנת אמבולנס ולא מתעלמים מבעיה רפואית.

השוטר רון מתנה, מסר שטענות הנאשם לא מוכרות לו. הוא מכיר את הנאשם וכן את ריזקאן, סימון דהן, ברנשטיין (שהיה מפקדו) ושני חרבי ריזקאן. אף שהעד נכח בעת עריכת החיפוש על ידי ברנשטיין הוא לא ערך תרשומת לגבי האירוע, כפי שפורט לעיל.

59. **השוטר דהן** ששמר על הנאשם עם ריזקאן בחדר המעוכבים אישר שצילם את הנאשם בטלפון הנייד שלו, כפי שטען הנאשם כלפי השניים. התייעוד לא צורף לתיק. הנאשם מצידו טען שגם ריזקאן צילם אותו, הכאיב לו עם האזיקים ולכן הוא קילל, איים וירק עליו.

60. משמעצרו של הנאשם היה שלא כדין, ולנוכח ההתנהלות שייחס הנאשם לשוטרים, הרי שאין להרשיעו בעבירות שיוחסו לו בגין איומים והעלבת שוטר. כך הדברים גם לגבי איומים והעלבת שוטר לאחר החיפוש הנוסף שנערך עליו בחדר המעוכבים. אני סבורה שגרסת הנאשם מפריזה בכל הנוגע לאופן החיפוש על גופו אך לא שוכנעתי, כי החיפוש נערך גם על האחרים ועל כן עריכת החיפוש על נאשם הנתון במעצר לא חוקי מקימה לנאשם זכות להתנגד למעצרו ולעריכת החיפוש הנוסף ועל כן אני מזכה אותו מעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור כלפי השוטרים. עוד אני סבורה, כי גם מטעמים של הגנה מן הצדק יש להורות על זיכוי של הנאשם לנוכח השתלשלות הדברים שקדמה למעשים בהם הודה.

מחדלי חקירה

61. מחדלי חקירה אין בהם כשלעצמם כדי להביא לזיכוי של נאשם, אם חרף קיומם הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו בעבירה שיוחסה לו. על בית המשפט לבחון האם מחדלי החקירה חמורים עד כי ישנו חשש לקיפוח הגנת הנאשם (ראו רע"פ 3610/15 **סמיונוב נ' מדינת ישראל** (8.6.15) פסקה 9), ע"פ 9908/04 **נסראלדין נ' מדינת ישראל** (31.7.06) פסקה 9), ע"פ 3573/08 **עוואדרה ואח' נ' מדינת ישראל** (13.4.10), פסקה 37) וע"פ 4701/94 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (17.7.95), סעיף 3)).

62. אין חולק, כי על גורמי החקירה חלה החובה לבצע חקירה מלאה, מקיפה ועניינית בכל אירוע אותו הם חוקרים וזאת כדי לחשוף את האמת.

יפים לעניין זה דבריו של כב' הנשיא ברק בע"פ 721/80 **תורג'מן נ' מדינת ישראל**, (5.2.81) פסקה 9):

"מטרת החקירה המשטרתית אינה מציאת ראיות להרשעתו של חשוד, אלא מציאת ראיות בחשיפת האמת, בין אם אמת זו עשויה להוביל לזיכוי של החשוד, ובין אם היא עשויה להוביל להרשעתו".

63. בהתאם לאמור בחקירת הנאשם מיום 14.6.16 (ת/8 והתייעוד שלה ב- ת/9) הנאשם הציג את החבלות בפני החוקר וביקש לראות רופא אך לא ראה רופא.

הנאשם אף טען, כי הוכה על ידי השוטרים בחדר המעוכבים, וכי צולם על ידי השוטרים ריזקאן ודהן בעת שהותו שם באופן משפיל.

ראשית, יש טעם לפגם בכך שהצילומים ממצלמות האבטחה הועתקו באופן חסר על פי שיקול דעתו של המאבטח קסוס, שהינו מעורב בתיק שנגדו הפנה הנאשם טענות כי נקט באלימות כלפיו.

שנית, איש לא טרח לגבות עדותם של הנוכחים בחדר המעוכבים בעת האירוע ועל פי נ/7 אין תיעוד של פרטי השהים בחדר באותו מועד.

פייר גודום גבה הודאות הנאשם, ת/2 (ותיעוד החקירה ת/3). באסמכתא למעצר (נ/13) טען הנאשם, כי מעצרו אינו חוקי, אך טענותיו לא נבדקו. החוקר לא עשה דבר לגבי האלימות שהנאשם טען שהופנתה כלפיו על ידי השוטרים ולא בקשר לגביית עדות ממי שנכחו בחדר המעוכבים עם הנאשם. אף שוטרים שנכחו בחדר בעת האירוע לא נתבקשו להעלות על הכתב גרסתם לאירוע.

שלישית, השוטר מתנה, ואולי אף שוטרים נוספים, שנכחו בעת האירוע עם ברנשטיין לא העלו דברים על הכתב לגבי נסיבות עריכת החיפוש והתנהלות הנאשם וברנשטיין באירוע זה.

רביעית, הנאשם טען, כי השוטרים לעגו לו ואף צילמו אותו באמצעות הטלפון הנייד. השוטר דהן אישר, כי צילם את הנאשם בטלפון הנייד שלו, אך לא היה זכר לדברים בדו"פ של העד או של האחרים וממילא החומר מצוי לדבריו בביתו ולא הועבר לתיק החקירה. משלא בא זכרו של חומר זה בחומר הראיות, יש להניח שתוכן הצילומים עשוי היה לתמוך בטענות הנאשם לגבי היחס לו זכה בחדר המעוכבים בטרם נקט באלימות כלפי ריזקאן.

חמישית, בחקירתו ת/3 הציג הנאשם את הסימנים על ידיו וכן חבלה מתחת לחולצה בכתף שמאל ובמהלך חקירתו טען שיש חבלות על כל גופו. אף שהנאשם ביקש טיפולי רפואי העדים שנשמעו בפניי לא סיפקו הסבר מדוע לא זכה הנאשם לטיפול כאמור. החבלות תועדו ביום 16.6.16 (נ/9) ולא יכול להיות חולק שהיה צורך בבדיקה רפואית לנאשם.

נוכח כל האמור לעיל, אני סבורה שמדובר בפגמים מהותיים, ובמיוחד אמורים הדברים נוכח צבר המחדלים שיש בהם לפגוע פגיעה ממשית בהגנת הנאשם וביכולתו להוכיח את טענותיו, כי ננקטה כלפיו אלימות ורק לאחריה הגיב אף הוא באלימות.

64. עוד אני סבורה, כי בנסיבות מעצרו הלא חוקי של הנאשם, מעשיו של הנאשם חוסים תחת הגנה מן הצדק וזוטי דברים.

הגנה מן הצדק

65. סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, מורה כי ניתן לבטל כתב אישום בנסיבות בהן "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

66. בהתאם להלכה הפסוקה יש לבחון את הטענה בשלושה שלבים; ראשית, בחינת עוצמת הפגם שבהתנהלות

המאשימה. שנית, איזון בין הערכים הנוגדים, היינו אם בהתחשב בכלל נסיבות העניין והאינטרסים הנוגדים, יש בקיומו של ההליך הפלילי משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. שלישית, בחינת הסעד המידתי הראוי בגין ההפרה (ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ** (31.3.05)). בית המשפט העליון קבע, כי גם אם נקבע, כי קרתה תקלה או התנהלות בלתי ראויה, היא לא תביא בהכרח לביטול כתב האישום ויש לבדוק דרכים חלופיות, קיצוניות פחות מביטול כתב אישום לריפוי הפגם. יש צורך לאזן בין מהות התקלה לבין האינטרס הציבורי שבבירור האישום (בש"פ 9130/07 **מוחמד נאסר נ' מדינת ישראל** (1.11.07)).

67. הנטל הוא על הטוען להגנה מן הצדק, להוכיח, כי קיים פגם מהותי ומשמעותי בהתנהלות המאשימה, באופן שהגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי, פוגעים מהותית בתחושת הצדק וההגינות. אין מדובר בפגם מינורי או שולי ויש להוכיח, כי הפגם הוא מהותי במידה כזו המצדיקה את ביטול האישום, בהתחשב בכלל האינטרסים של המשפט הפלילי.

68. עוצמתה של תחושת חוסר הצדק המתעוררת מובילה למסקנה שלא ניתן להרשיע את הנאשם בעבירות בהן הודה וזאת על רקע הנסיבות בהן בוצעו.

69. הנאשם נעצר שלא כדין, הושכב על הרצפה דקות ארוכות באופן משפיל לעיני כל וללא הצדקה, כאשר ניתן היה להושיבו בצד או בתוך הניידת, כפי שנעשה בסופו של דבר. כל העת שוטר ומאבטח רוכנים מעליו ומרתקים אותו לרצפה כשהוא זועק מכאבים וכל עובר אורח עוצר לראותו, לרבות עובדי הסניף שיצאו לראות את הנעשה.

בהגיעו לתחנת המשטרה לא זכה הנאשם לטיפול רפואי אף שאין מחלוקת שהיה חבול, הוא צולם על ידי שוטר באופן שלטענתו היה בו להשפילו, חומר שלא היה לו כל זכר בחומר הראיות ושומר בבית השוטר. בהמשך נערך עליו חיפוש נוסף תוך הפעלת כח אף שאין מחלוקת שנערך עליו חיפוש בעת מעצרו ובעת קבלתו לחדר המעוכבים. חרף טענות הנאשם, איש לא חקר את המעוכבים שהיו עדים לאירוע והשוטרים שנכחו לא התבקשו לערוך תרשומת לגביו.

הרשעת הנאשם בנסיבות אלה במעשים בהם הודה עומדת לטעמי בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית ולא ניתן לרפא הפגמים הרבים אלא בדרך של זיכוי.

זוטי דברים

70. סעיף 34 יז' לחוק קובע, כי "**לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך.**"

71. העבירות בהן הודה הנאשם הן פעוטות לטעמי, ונכנסות לגדרם של זוטי דברים, וספק אם היה מוגש כתב אישום בגינם אלמלא יתר העבירות מהן זוכה.

72. אשר לטיב המעשים, מדובר באלימות פיזית ברף הנמוך (יריקה ודחיפה) ובאלימות מילולית ברף הבינוני.

אשר לנסיבות המקרה, יש להביא בחשבון את התנהלות המאבטח בסניף, את התנהלות השוטרים שהגיעו לסניף ולאחר מכן התנהלות השוטרים בתחנת המשטרה.

עסקין באירוע מתגלגל, תחילתו בהגעת הנאשם לסניף בשעה 10:00 לקבלת מענה להסדרת התשלום לקהילה הטיפולית. בשל דין ודברים נמנעה כניסת הנאשם לסניף וזה חיכה במשך שעות, מבלי להפריע לאיש, להזדמנות לשטוח את בקשתו לעזרה וכך עשה כאשר פגש במוטי חיימוביץ, שעובד בסניף. הנאשם נתבקש לעזוב את המקום ללא כל עילה ואף נעצר משסירב לעשות כן. בהמשך ולאחר שנאזק ונוכח חוסר שיתוף הפעולה שלו הושכב על הרצפה במשך דקות ארוכות, כשעוברים ושבים נעצרים להביט בנעשה. כל העת השוטר והמאבטח אוחזים בו על הרצפה באופן שהכאיב לו והוא זעק מכאבים. לא קיבלתי ההסברים שהיה צורך בכך בין בשל הצורך בהגעת ניידת נוספת ובין בשל הצורך באזיקי רגליים שלא היו בנמצא.

גם המשך היחס לנאשם בתחנת המשטרה מעלה תהיות קשות, כמו צילום על ידי שוטרים בתחנה באופן משפיל תוך אמירה שזה יופץ ברבים, עריכת חיפוש בנסיבות שלא היה צורך ומניעת טיפול רפואי.

73. אשר לתוצאות המעשה, עסקין ביריקה, דחיפה ואיומים שהושמעו לנוכח התנהלות בעייתית מצד כלל המעורבים, כמפורט לעיל.

74. אשר לאינטרס הציבורי, בע"פ 807/99 מדינת ישראל נ' עזיזיאן (8.12.99) סעיף 30) נפסק, כי ההגנה של "זוטי דברים" "תתקבל רק באותם מקרים בהם אין במעשה עצמו מידה מינימלית של סכנה לערך החברתי המוגן, ואין הוא הולם מבחינה עניינית את המושג של עבירה פלילית".

עוד נקבע, כי בין מכלול השיקולים לענין זה ניתן לשקול גם את העושה, ולא רק את המעשה:

"נקיטת זהירות בהחלתו של הסייג אינה מונעת, לגישתי, פרשנות שתבחן בין מכלול השיקולים גם את נסיבותיו האישיות של המבצע. שכן, יש שהשפעתן של נסיבות אלו תשנה את התמונה מן הקצה אל הקצה, והרשעתו לאורן לא תשרת כל מטרה ראויה" (ע"פ 7829/03 מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת חשמל (14.7.15), סעיף 26 לפסה"ד).

75. באיזון שבין התנהלות המאבטחים והשוטרים כלפי הנאשם, לרבות מעצרו הלא חוקי והחבלות וההשפלה שנגרמו לו במהלכן, והמשך הפגיעה בזכויותיו בתחנת המשטרה, אני סבורה שיש להימנע מהרשעת הנאשם בעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור, אף מטעם של זוטי דברים.

לסיכום

76. גרסת עדי המאשימה לוותה בסתירות היורדות לשורשו של עניין בעוד גרסת הנאשם הייתה אחידה בעקרי

הדברים ויש לה תימוכין בחומר הראיות. גרסת הנאשם לא נסתרה ואף קיבלה חיזוקים בסרטונים ובעדויות השוטרים כמו דהן. התנהלות הנאשם אמנם הייתה עיקשת ותובענית נוכח רצונו לקבל פתרון לבעיה שנוצרה עקב העדר מימון מהבטל"א לשהייתו בקהילה הטיפולית שמשמעותה הרחקתו משם והשבתו למעצר.

הסרטונים לגבי האירוע בסניף ומחוצה לו מחזקים את גרסת הנאשם, כי מעצרו היה שלא כדין, הותרו מרותק לרצפה במשך דקות ארוכות כשהוא זועק מכאבים הייתה שלא לצורך וכך גם החיפוש שנערך עליו תוך הפעלת כח בחדר המעוכבים בתחנת המשטרה.

בנסיבות אלה, לא ניתן לקבוע ברמת הוודאות הנדרשת במשפט הפלילי, קרי מעבר לספק סביר, באשר להשתלשלות המסכת העובדתית שתגבש את יסודות עבירת האיומים כלפי עובדי הסניף המיוחסת לנאשם ואני מזכה אותו מעבירה זו.

לנוכח מעצרו הלא חוקי היה רשאי הנאשם להתנגד לו בעת מעצרו, ואת מעשיו בתוך תחנת המשטרה יש לבחון בקשר למעצר זה, ולכן יש לזכותו מהעבירות כלפי השוטרים.

שוכנעתי, כי מחדלי החקירה בתיק הינם מהותיים ופגעו בהגנת הנאשם. זאת ועוד, המעשים בהם הודה הנאשם אף מקימים לו הגנה מן הצדק שכן הגשת כתב אישום וניהול ההליך פוגעים בתחושת הצדק וההגינות המשפטית לנוכח ההתנהלות הכוללת של המאבטחים והשוטרים בעניינו.

גם מטעמים של הגנה מן הצדק וזוטי דברים אני מזכה את הנאשם מהמעשים בהם הודה; התנגדות למעצר, יריקה, דחיפה, איומים והעלבת עובד ציבור.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בלוד בתוך 45 ימים.

המזכירות תעביר עותק הנימוקים לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשע"ט, 18 יולי 2019, בהעדר הצדדים.